

15 COLUMN

MARIKE KUPERUS

OMDENKEN OF DOORDENKEN

We zitten in dynamische tijden. De boel om ons heen is heftig in beweging. Globalisering, informatisering, ontlezen, polarisatie tussen geloven en tussen culturen, verduurzaming en dan nog koolhydraatarm eten en rare kwibussen die met het politieke debat aan de haal gaan.

De bitcoins die ik kocht zijn drie keer over de kop gegaan en daarna onderuit. Heb ik me net overgegeven aan het privacyloze tijdperk, wordt de AVG ingevoerd. Verenigingen hebben het steeds lastiger om leden te activeren. 'Ze' willen het niet meer, die leden van vandaag. We zitten in dynamische tijden maar sommige dingen zijn écht niet anders dan een eeuw geleden. Ik ga u vervelen met een paar coupletten uit een langer gedicht. Niet van mij, maar uit 1924 en gevonden in een bundel met gedichten geplukt uit honderd jaar-gangen van het Orgaan van de Bond van Personeel ressorterend onder het Ministerie van Financiën.

Verlamming van het Vereenigingsleven

*Bezoek nooit een vergadering
Wat heeft dat nu voor zin?
En als ge toch er henen gaat.
Kom dan te laat er in.*

*...
Verklaar vooral aan ieder lid,
Schrijf 't in een krant zoo nodig
Al t werken van Uw heel bestuur
Is minstens overbodig*

*...
Neem wijders nooit een functie aan
Maar critiseer en schetter
Breek af, zorg voor obstructie steeds,
Wees boos, dat lijkt veel netter*

*...
Wordt Uw meening soms gevraagd,
Zwijg dan in alle talen.
Na afloop doet ge dan aan elk
De prachtigste verhalen.*

*Van alles wat gij had gewild,
En hoe gij 't in zou pikken.
Doe alles slechts een minimum
En laat ze verder st.....*

*Uit: Lijdenskracht en Strijdenslust 1889-1989,
red J.Å. Blom en anderen, De Walburgh Pers, 1989*

Los van de dubbele ee in vereniging en het fraaie Uwe is de inhoud volgens mij menig bestuurslid vandaag nog steeds uit het hart gegrepen. Het vinden van vrijwilligers, van actieve leden die gepassioneerd meehelpen aan de vereniging, is in 2018 nog net zo lastig als in 1924.

En toch, en tóch laten de laatste cijfers van het Sociaal Cultureel Planbureau zien dat we in Nederland nog steeds, en al jaren, Europees koploper zijn op het gebied van vrijwillige inzet. Ondanks wat iedereen altijd overal denkt: de aantallen vrijwilligers zijn al decennia stabiel én hoog, ook als het gaat om actief lidmaatschap. Wat nog meer blijft is dat 35'ers vanzelf meer gaan doen dan toen ze 18 waren, kerkelijken meer doen dan niet-kerkelijken, bestuurders altijd ouder zijn, vrijwilligers wel het wat maar niet het hoe voorgeschreven willen krijgen en dat we moeten werken met de modernste middelen.

Tien en twintig jaar geleden waren de cijfers en de trends hetzelfde. Mooi en terecht was de waarschuwing van de inleider die de cijfers van het SCP presenteerde: trends zijn traag en de bevolking is divers. Jaag niet allemaal alleen op de nieuwe vrijwilligers! Misschien is die snelle burger nu juist op zoek naar een vereniging waar hij levenslang van kan houden... En op kan mopperen natuurlijk.

Verder denk ik over een poëzieproject over het hedendaags verenigingsleven. Heb jij nog wat liggen? ←

Marike Kuperus

*Maat en adviseur bij Kuperus & Co,
voor vereniging en achterbanorganisatie*